

מוחמד נביינו. אמן אני ואתה נדע שמדובר בעילילה, אבל כל השאר יאמינו לדברי והיהודי ייענס בכל חומרת הדיון. זאת תהיה דרכי להוכיח לך כי אין בכוחו של 'הצדיק' שלכם לעזור במאומה"...

רבי משה נחרד לשמע הרעיון הנבזוי של המוסלמי ולרגעים אף ניסה להניאו מכך. אולם דבריו נפלו על אוזניים ערלות. הנבל היה נחוש לבצע את זמנו.

העשירי שעבר דרך השער היה יהודי זקן, גבהת-קומה, בעל פנים כחוות ושיער מאפיר.שמו היה יונה פרינטנה. כשהחלף עלי-פני איש-זהרת המוסלמי התנפל עליו הלה והפליא ארצתו, תוך שהוא מקיים קול-זעקה: "בן מוות אתה... קיללת וביזית את נביינו מוחמד!".

עד מהרה הת מלאה הסמטה באספסוף מוסלמי, שהשתלהב נוכח צעקותו של איש הדת שם הוא בעצמו כמו החל להאמין לשקר שזה-עתה בדה מליבו. "בן מוות אתה! בן מוות!... היכיזד זה העזת לבזות את נביינו הגדול!", צרע בגרון נירח.

רבי משה הביט מזועזע בעילילה שנרכמה נגד עיניו וחש אובד-עצות. הוא מהה בתוקף על העיללה הבזויה וטען בלהט כי לא היו דברים מעולם. אבל לא היה שום סיכוי שהחמון המוסט יאוזין לגורסתו. ב策ר לו החלטת להימד אל יונה פרינטנה המשכן ולא לנטרו לבדו מול ההמון המשולח.

עד-מהירה הגיעו למקום שני שוטרים שהרימו את יונה פרינטנה מהארץ והובילו אותו לבית-המעצר של הפאשה, והוא מושל וזאן.

יונה פרינטנה היה מוכר היטב לתושבי וזאן, יהודים כל-יהודים. הוא נודע בתור מומחה לתפירת מזומנים. איש חרוץ היה שעשה את מלאכתו נאמנה. הוא תפר מזומנים חדשים וגם תיקון ישנים. אפילו המושל הכיר את יונה פרינטנה. למחרת היום התקיים המשפט בלשכת המושל.

רבי משה התיצב אף הוא למשפט, לצד הנאשם האומל. ברגלים כושלות עמד יונה פרינטנה על מקומו, מוחזק בידי שני שוטרים. ראשו היה מורכן ועיניו

להט החרב המתהפהכת ג, כז

רבי משה הביט מזוועע בעיליה שנרכמה לנגד עיניו
וחש אובד-עצות. הוא מהה בתוקף על העיליה
הבזהה וטען בלהט כי לא היו דברים מעולם. אבל לא
היה שום סיכון שההמון המוסת יאוזן לגרסתו

יוטר מחמשים שנה כיהן רבי משה ביבאס במשרת אב בית-הדין בעיר זוואן שבמרוקו. גדול בתורה ומורם מעם היה רבי משה. והנה יום אחד הגיע לווזאן אישידת מוסלמי מפס, שונאי-ישראל מושבע, שבא לעיר במיוחד כדי להתנצל ליהודי המקום.

תחילה פנה איש-הדת המוסלמי לפגוש את רבי משה ולהטרידו. "נווגים אתם להשתטח על קברו של מי שאתם מכנים 'הצדיק' רבי עמרם בן דיוואן; האומנם גם אתה מאמין כי בכוחו של 'הצדיק' המת לעוזר לכם?", שאל אותו בקנטו.

"תפקידי הוא להניאג את בני קהילתך ואני עוסק בענייני נסתרות וועלמות עליונות", ניסה רבי משה להתחמק מוויכוח.

אבל איש-הדת המוסלמי לא ויתר. "במורעניך תראה ותיווכח כי אין בכוחו של 'הצדיק' להושיע וכי כל תפילותיכם על קברו הן להבל ולריק!", אמר. רבי משה תלה במוסלמי מבט תוהה והלה הצביע על שער הסמטה.

"הנה אני מתחילה כעת לספור את העוברים דרך השער", אמר וניצוץ רע הבזיק בעיניו. "את היהודי העשירי שייכנס ויבוא בו אשמים בכך שהוא קילל וביזה את